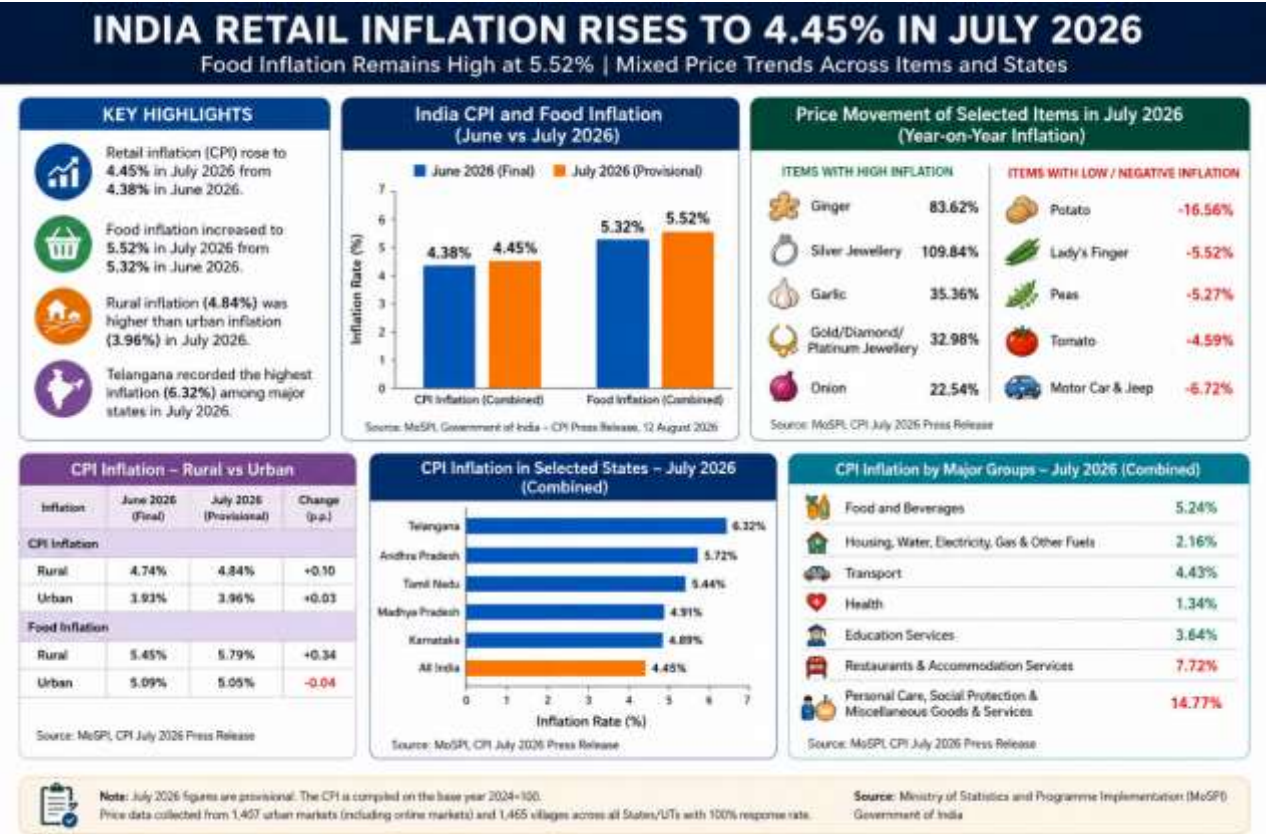

24 - 28 สิงหาคม 2569

เงินเฟ้ออินเดียเดือนกรกฎาคม 2569 เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ภาคอาหารและบางรัฐในอินเดียได้ยังมีแรงกดดันด้านราคาสูง

อัตราเงินเฟ้อผู้บริโภคของอินเดีย ซึ่งวัดจากดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) ปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเดือนกรกฎาคม 2569 โดยอยู่ที่ ร้อยละ 4.45 เทียบกับ ร้อยละ 4.38 ในเดือนมิถุนายน 2569 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อด้านอาหาร ซึ่งวัดจากดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดอาหาร (Consumer Food Price Index: CFPI) เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 5.32 เป็นร้อยละ 5.52

ข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวเลขเบื้องต้น (Provisional) จัดทำโดยกระทรวงสถิติและการดำเนินโครงการของอินเดีย (Ministry of Statistics and Programme Implementation: MoSPI) และเผยแพร่เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2569

แม้อัตราเงินเฟ้อโดยรวมยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับกรอบเป้าหมายของธนาคารกลางอินเดีย (Reserve Bank of India: RBI) แต่การปรับเพิ่มขึ้นของราคาอาหารและสินค้าโภคภัณฑ์บางรายการสะท้อนว่าแรงกดดันด้านราคายังคงเป็นปัจจัยที่ภาคธุรกิจควรติดตามอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่มีต้นทุนเชื่อมโยงกับวัตถุดิบ อาหาร การขนส่ง และการบริโภคภายในประเทศ

อัตราเงินเฟ้อโดยรวมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ในเดือนกรกฎาคม 2569 อัตราเงินเฟ้อ CPI ของอินเดียอยู่ที่ ร้อยละ 4.45 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.38 ในเดือนมิถุนายน โดยอัตราเงินเฟ้อในเขตชนบทอยู่ที่ ร้อยละ 4.84 ขณะที่เขตเมืองอยู่ที่ ร้อยละ 3.96

สำหรับอัตราเงินเฟ้อด้านอาหาร หรือ CFPI อยู่ที่ ร้อยละ 5.52 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5.32 ในเดือนก่อนหน้า โดยอัตราเงินเฟ้อด้านอาหารในเขตชนบทอยู่ที่ ร้อยละ 5.79 และในเขตเมืองอยู่ที่ ร้อยละ 5.05

ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนว่าแรงกดดันด้านราคาในหมวดอาหารยังคงมีความสำคัญต่อค่าครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทซึ่งมีอัตราเงินเฟ้อด้านอาหารสูงกว่าเขตเมือง

ราคาสินค้าอาหารแต่ละรายการมีความแตกต่างกันอย่างมาก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าอาหารรายรายการในเดือนกรกฎาคม 2569 พบว่าราคาสินค้าแต่ละประเภทมีการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันอย่างชัดเจน สะท้อนถึงอิทธิพลของปัจจัยด้านอุปทานและภาวะตลาดของสินค้าแต่ละกลุ่ม

สินค้าที่มีอัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นในระดับสูง ได้แก่

สินค้า อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคา (ร้อยละ)

ซิง 83.62

กระเทียม 35.36

หอมหัวใหญ่ 22.54

ขณะที่สินค้าบางรายการมีราคาลดลง ได้แก่

สินค้า อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคา (ร้อยละ)

มันฝรั่ง -16.56

มะเขือเทศ -4.59

นอกจากนี้ สินค้ากลุ่มเครื่องประดับมีการปรับเพิ่มขึ้นในระดับสูง โดยเครื่องประดับเงินเพิ่มขึ้นร้อยละ 109.84 ขณะที่เครื่องประดับทอง เพชร และพลาทินัมเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.98

ความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าแต่ละประเภทแสดงให้เห็นว่าแรงกดดันด้านเงินเฟ้อไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันกับสินค้าทุกกลุ่ม แต่ขึ้นอยู่กับภาวะของสินค้าแต่ละประเภท รวมถึงปัจจัยด้านอุปทานและต้นทุนที่เกี่ยวข้อง

เงินเฟ้อบางรัฐในอินเดียได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ

นอกจากความแตกต่างด้านราคาสินค้าแล้ว อัตราเงินเฟ้อในแต่ละพื้นที่ของอินเดียยังมีความแตกต่างกัน โดยข้อมูล CPI ระดับรัฐในเดือนกรกฎาคม 2569 พบว่า รัฐเตลังคานา (Telangana) รัฐอานธรประเทศ (Andhra Pradesh) และรัฐทมิฬนาฑู (Tamil Nadu) มีอัตราเงินเฟ้อสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ดังนี้

รัฐ อัตราเงินเฟ้อ CPI (ร้อยละ)

เตลังคานา (Telangana) 6.32

อานธรประเทศ (Andhra Pradesh) 5.72

ทมิฬนาฑู (Tamil Nadu) 5.44

อินเดียโดยรวม 4.45

รัฐเตลังคานามีอัตราเงินเฟ้อสูงที่สุดในกลุ่มที่กล่าวถึง โดยอยู่ที่ ร้อยละ 6.32 รองลงมาคือรัฐอานธรประเทศที่ร้อยละ 5.72 และรัฐทมิฬนาฑูที่ ร้อยละ 5.44

ความสำคัญต่อผู้ประกอบการไทย

สำหรับประเทศไทย ทั้งสามรัฐมีความสำคัญในด้านการค้าและการลงทุน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีฐานอุตสาหกรรมและตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ และมีความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม เทคโนโลยี การผลิต ยานยนต์ อาหาร และบริการ

อย่างไรก็ตาม การที่อัตราเงินเฟ้อของรัฐใดรัฐหนึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศไม่ได้หมายความว่ารัฐดังกล่าวมีแนวโน้มทางเศรษฐกิจดีกว่าพื้นที่อื่น ผู้ประกอบการจึงควรใช้ข้อมูลเงินเฟ้อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการประเมินตลาด โดยพิจารณา ร่วมกับกำลังซื้อ ต้นทุนการดำเนินงาน พฤติกรรมผู้บริโภค การกำหนดราคา และต้นทุนการกระจายสินค้าในแต่ละพื้นที่

อาหารและการขนส่งยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อภาคธุรกิจ

เมื่อพิจารณาอัตราเงินเฟ้อรายหมวดในเดือนกรกฎาคม 2569 พบว่าแต่ละหมวดมีอัตราการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน ดังนี้

หมวดสินค้าและบริการ

อัตราเงินเฟ้อ (ร้อยละ)

อาหารและเครื่องดื่ม	5.24
การขนส่ง	4.43
เสื้อผ้าและรองเท้า	3.38
บริการการศึกษา	3.64
ร้านอาหารและบริการที่พัก	7.72
ที่อยู่อาศัย น้ำ ไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิง	2.16
สุขภาพ	1.34
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.63
CPI โดยรวม	4.45

หมวดอาหารและเครื่องดื่มมีอัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 5.24 ขณะที่หมวดการขนส่งอยู่ที่ร้อยละ 4.43 ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญต่อภาคธุรกิจ เนื่องจากต้นทุนการขนส่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของต้นทุนสินค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้า การจัดเก็บ ไปจนถึงการกระจายสินค้าไปยังผู้บริโภค

ขณะเดียวกัน หมวดร้านอาหารและบริการที่พักมีอัตราเงินเฟ้อสูงถึง ร้อยละ 7.72 ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการเดินทาง การดำเนินธุรกิจ และค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการในภาคบริการ

ผลต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจอินเดีย

การเพิ่มขึ้นของราคาอาหารอาจทำให้ครัวเรือนต้องจัดสรรรายจ่ายในสัดส่วนที่สูงขึ้นสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น และอาจทำให้ผู้บริโภคมีความอ่อนไหวต่อราคาของสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นมากขึ้น

ในภาคธุรกิจ ต้นทุนวัตถุดิบ การขนส่ง และการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นอาจทำให้ผู้ประกอบการต้องพิจารณากลยุทธ์ด้านราคาอย่างรอบคอบ เนื่องจากการปรับขึ้นราคามากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อความต้องการของผู้บริโภค ขณะที่การรับภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไว้ทั้งหมดอาจส่งผลต่ออัตรากำไรของธุรกิจ

ผู้ประกอบการจึงอาจให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน การจัดซื้อ การบริหารสินค้าคงคลัง การจัดหาแหล่งวัตถุดิบภายในประเทศ และการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการกระจายสินค้า เพื่อควบคุมต้นทุนและรักษาความสามารถในการแข่งขัน

โอกาสและความท้าทายสำหรับผู้ประกอบการไทย

แม้ราคาสินค้าอาหารจะอยู่ในระดับสูง แต่ความต้องการสินค้าอาหารแปรรูป วัตถุดิบอาหาร เครื่องดื่ม รวมถึงสินค้าที่มีจุดเด่นด้านคุณภาพและความสะอาด ยังคงเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย

อย่างไรก็ตาม การแข่งขันด้านราคายังคงมีความสำคัญ โดยเฉพาะสินค้าที่มุ่งเจาะตลาดผู้บริโภคในวงกว้าง ผู้ประกอบการอาจพิจารณาขนาดบรรจุภัณฑ์และระดับราคาที่เหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม รวมทั้งประเมินต้นทุนสินค้าถึงปลายทางอย่างครบถ้วน ตั้งแต่ค่าขนส่ง อากร ภาษี ค่ากระจายสินค้า ไปจนถึงค่าขนส่งภายในประเทศ เพื่อให้สามารถกำหนดราคาที่แข่งขันได้ในตลาดอินเดีย

นอกจากนี้ ความแตกต่างของอัตราเงินเฟ้อระหว่างรัฐยังสะท้อนถึงสำคัญของการวิเคราะห์ตลาดในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะรัฐทมิฬนาฑู อานธรประเทศ และเตลังคานา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีฐานอุตสาหกรรมและตลาดผู้บริโภคที่สำคัญ

ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยที่สนใจขยายตลาดในอินเดียควรพิจารณาข้อมูลในระดับรัฐควบคู่กับปัจจัยด้านโครงสร้างอุตสาหกรรม กำลังซื้อ การแข่งขัน โครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดและการกระจายสินค้าให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่

ทิศทางนโยบายการเงินของอินเดีย

ในเดือนสิงหาคม 2569 ธนาคารกลางอินเดีย (RBI) คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Repo Rate) ไว้ที่ ร้อยละ 5.25 และคงท่าทีเชิงนโยบายแบบเป็นกลาง (Neutral Stance)

การคงอัตราดอกเบี้ยดังกล่าวสะท้อนแนวทางการดำเนินนโยบายการเงินที่มุ่งรักษาสมดุลระหว่างการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจกับการติดตามแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ

สำหรับภาคธุรกิจ อัตราดอกเบี้ยมีความสำคัญต่อทั้งต้นทุนการกู้ยืม การลงทุน และการใช้จ่ายของผู้บริโภค ดังนั้น การติดตามทิศทางนโยบายการเงินของ RBI จึงเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้ประกอบการที่วางแผนลงทุน ขยายธุรกิจ หรือดำเนินธุรกิจในอินเดีย

บทสรุป

สถานการณ์เงินเฟ้อของอินเดียในเดือนกรกฎาคม 2569 ยังไม่ควรถูกมองว่าเป็นอุปสรรคโดยตรงต่อการเข้าสู่ตลาดอินเดีย แต่เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการไทยควรนำมาประกอบการวางแผนด้านราคา การบริหารต้นทุน และการเลือกพื้นที่เป้าหมายอย่างรอบคอบ

โดยเฉพาะการทำตลาดในรัฐ ทมิลนาฑู อานธรประเทศ และเตลังคานา ผู้ประกอบการควรพิจารณาข้อมูลเศรษฐกิจในระดับรัฐควบคู่กับข้อมูลด้านอุตสาหกรรม กำลังซื้อ พฤติกรรมผู้บริโภค ระดับการแข่งขัน และโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์

ในภาพรวม อินเดียยังคงเป็นตลาดที่มีศักยภาพสำหรับผู้ประกอบการไทย การติดตามสถานการณ์เงินเฟ้อ ต้นทุนพลังงาน ค่าขนส่ง อัตราแลกเปลี่ยน และพฤติกรรมผู้บริโภคอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถปรับกลยุทธ์ด้านราคา การจัดหา การบริหารต้นทุน และการกระจายสินค้าได้อย่างเหมาะสม และเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในตลาดอินเดียในระยะยาว

แหล่งที่มา

1. Ministry of Statistics and Programme Implementation (MoSPI), Government of India / National Statistics Office (NSO). Consumer Price Index on Base 2024=100 for July 2026, 12 August 2026.
2. Press Information Bureau (PIB), Government of India. Press Release of Consumer Price Index on Base 2024=100 for July 2026.
3. Reserve Bank of India (RBI). August 2026 Monetary Policy and MPC information.
4. Reuters, 12 August 2026. India's inflation accelerates to 4.45%, but unlikely to shift RBI rate outlook.